

komprimeret Luft, og der anvendes atmosfærisk Luft til et meget betydeligt Tryk. Vel har dette endnu ikke vundet særlig Indpas, idet det kun er blevet prøvet her i Kjøbenhavn, men er blevet lagt til Side paa Grund af den store Udvikling, de elektriske Vogne have fundet, men dette udelukker ikke, at denne Befordringsmaade, som f. Eks. i New-York har faaet en ret betydelig Udvikling i de sidste Par Aar, kan komme til Anvendelse mange Steder her i Landet. Men saa kommer endvidere dertil, at Beholdere med Luftarter ogsaa ere blevne en Handelsvare, f. Eks. Beholdere med Ilt, der ikke lader sig fordraabe ved almindelig Temperatur, men er udsat for et meget stort Tryk, saa at man kan have en saa meget større Mængde af denne Luftart indelukket i samme Rumfang, og der gaar man op til endnu større Tryk. Ere disse Stoffer endnu ikke blevne en Handelsvare i særlig Grad, kan man ikke vide, hvad Fremtiden vil bringe i saa Henseende. Ved Opbevaringen og Behandlingen af disse Beholdere kan der altsaa være saa stor Fare, at der er al god Grund for Lovgivningsmagten til at træffe Sikkerhedsbestemmelser. Erfaringer f. Eks. fra Tyskland, hvor der er mange Fabrikker, hvor der tilvirkes saadanne komprimerede Luftarter, og hvorfra de sendes rundt omkring, viser ikke saa faa Eksempler paa Sprængninger, der have medført Tab af Menneskeliv. I det foreliggende Lovforslag, som er ret kort, er det fastsat i § 1 og § 2, at der for Indretningen af og Tilsynet med de til Sammenpresning af Luftarter benyttede Apparater og Maskiner og for de Pligter, som i saa Henseende paa hvile Ejere og Brugere, kan fastsættes nærmere Forskrifter ved Anordning; og at det samme gælder om de Forskrifter, der skulle gælde for Opbevaringen og Transporten af disse Beholdere. Jeg ser ikke, at der fra Rigsdagens Afdelingers Side kan være nogen Fare for at gaa ind herpaa, da de Anordninger, der skulle træffes, ere af en rent teknisk Natur og jo ikke i mindste Maade ville kunne gives saaledes, at de fortrædige nogen som helst. Ogsaa paa Grund af Luftarternes overordentlig forskellige Forhold, f. Eks. med Hensyn til Temperaturforandringen, maa der være saadanne Forskelligheder til Stede i Forskrifterne, at det vist vil være overordentlig vanskeligt at fastsætte noget bestemt i saa Henseende, og det vil derfor, forekommer det mig, være meget rimeligt, at Lovgivningsmagten overlader til Administrationen at give disse mere detaillerede Bestemmel-

ser. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvilje.

Busk: Jeg skal ikke komme dybere ind paa Lovforslaget, jeg er ikke paa nogen Maade sagkyndig i dette Spørgsmaal saaledes som selvfølgelig det ærede Medlem, der talte sidst. Spørgsmaalet falder jo endogsaa ind under hans specielle Viden-skab, saa at det er forstaaeligt, at han særlig har fundet Anledning til at udtale sig om Forslaget. Men naar det ærede Medlem saadan ubetinget anbefaler Lovforslaget, vil jeg dog for mit personlige Vedkommende sætte et Spørgsmaalstegn derved. Der er som bekendt paa Medlemmernes Pladser blevet omdelt et oppe i Landstinget fremlagt Bilag til dette Lovforslag, hvori findes blandt andet et Andragende fra Tuborg Fabrikker og Nordisk Kulsyrefabrik. Dette Andragende slutter med at udtale, at en saadan Lov vil blive i høj Grad byrdefuld for de allerede eksisterende og kommende Køleanlæg i Mejerier, Bryggerier og Slagterier Landet over. Hvorvidt Fabrikkerne have Ret deri eller ej, skal jeg ikke afgøre; men det forekommer mig, at man, naar noget saadant foreligger fra særlig sagkyndig Side, dog maa indrømme, at der er nogen Grund til at se lidt nærmere paa Sagen. Jeg antager derfor, at det ikke vil gaa her som i det andet Ting, men at vi ville se lidt nøjere paa Forslaget. Dog, dette ligger jo ikke for i Øjeblikket.

Justitsministeren (Rump): Det er ganske i sin Orden, at Forslaget bliver gjort til Genstand for en omhyggelig Drøftelse i dette Ting, skønt jeg paa den anden Side ikke finder, at der er nogen Grund til at undre sig over, at man i det andet Ting har behandlet det hurtigt og ikke omtalt det, før det kom til 3dje Behandling, idet man ikke havde noget at udsætte derpaa, før dette Andragende kom fra de to Fabrikker, som jeg lod trykke sammen med den Erklæring, som jeg har indhentet fra Bestyreren af det første Fabrikspektorat, Dr. Topsøe. Naar der kommer et saadant Andragende, bør Sagen undersøges nærmere, og jeg skal være meget villig til at forhandle med et Udvalg derom. Jeg kan dog ikke undlade at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af, at den sidste ærede Taler betegnede disse to Fabrikker og deres Bestyrere som „særlig sagkyndig Side“. Ja vel, det ere de ogsaa, skønt Spørgsmaalet er, hvor vidt deres Sagkyndighed strækker sig ud over selve